

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 655/2014**af 15. maj 2014****om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra a), e) og f),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion.
- (2) I henhold til artikel 81, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan sådanne foranstaltninger omfatte foranstaltninger, der bl.a. skal sikre gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af retsafgørelser og fuldbyrdelse heraf, effektiv adgang til domstolene og fjernelse af hindringer for en tilfredsstillende afvikling af civile retssager, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden af medlemsstaternes civile retsplejeregler.
- (3) Med »grønbogen om større effektivitet i fuldbyrdelsen af retsafgørelser i Den Europæiske Union: udlæg i bankindeståender« indledte Kommissionen den 24. oktober 2006 en høring om behovet for en ensartet europæisk procedure for sikring af bankindeståender og de mulige elementer i en sådan procedure.
- (4) Det Europæiske Råd opfordrede i Stockholmprogrammet fra december 2009 ⁽³⁾, der opstiller de prioriterede mål inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed for perioden 2010-2014, Kommissionen til at vurdere behovet og muligheden for at træffe visse foreløbige, herunder retssikrende, foranstaltninger på EU-plan for at forhindre, at f.eks. aktiver forsvinder inden fuldbyrdelsen af et krav, og til at forelægge relevante forslag til forbedring af effektiviteten i fuldbyrdelsen af retsafgørelser i Unionen vedrørende bankkonti og debitorers aktiver.
- (5) Der findes nationale procedurer for opnåelse af sikringsforanstaltninger som f.eks. kontosikringskendelser i alle medlemsstater, men der er stor forskel på, hvilke betingelser der gælder for iværksættelse af disse foranstaltninger, og hvor effektivt de gennemføres. Hertil kommer, at det kan vise sig besværligt at iværksætte sikringsforanstaltninger i sager med grænseoverskridende virkninger, især hvis kreditor ønsker at sikre flere konti i forskellige medlemsstater. Det forekommer derfor nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage et bindende og umiddelbart gældende EU-retsinstrument, der indfører en ny EU-procedure i grænseoverskridende tilfælde, som gør det muligt effektivt og hurtigt at sikre midler på bankkonti.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 57.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2014.⁽³⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

- (6) Den procedure, der indføres ved denne forordning, bør være et supplerende og valgfrit middel for kreditor, som bevarer retten til at gøre brug af alle andre procedurer for opnåelse af en tilsvarende foranstaltning i henhold til national lovgivning.
- (7) En kreditor bør kunne opnå en beskyttelsesforanstaltning i form af en europæisk kendelse til sikring af bankindestående («kontosikringskendelse» eller »kendelse»), som forhindrer debitor i at overføre eller hæve midler, der står på en bankkonto i en medlemsstat, hvis der er risiko for, at det uden en sådan foranstaltning efterfølgende vil blive umuligt eller væsentligt vanskeligere at få fuldbyrdet hans krav mod debitor. Sikring af midler på debitors konto bør have som virkning, at ikke alene debitor, men også personer, som han har bemyndiget til at foretage betalinger via denne konto, f.eks. gennem en stående ordre eller gennem direkte debitering eller brug af et kreditkort, forhindres i at bruge midlerne.
- (8) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede spørgsmål. Denne forordning bør især ikke finde anvendelse på krav mod en debitor i forbindelse med insolvensbehandling. Dette bør betyde, at der ikke kan udstedes en kontosikringskendelse over for debitor, når der er indgivet begæring om insolvensbehandling som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ mod ham. På den anden side bør udelukkelsen gøre det muligt at anvende kontosikringskendelsen til at sikre inddrivelsen af skadelige betalinger, som en sådan debitor har foretaget til tredjeparter.
- (9) Denne forordning bør finde anvendelse på bankkonti oprettet i kreditinstitutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.

Den bør derfor ikke finde anvendelse på finansielle institutioner, der ikke modtager sådanne indlån, som f.eks. institutioner, der yder finansiering til eksport- og investeringsprojekter eller til projekter i udviklingslandene, eller institutioner, der yder finansmarkedstjenester. Denne forordning bør heller ikke finde anvendelse på konti oprettet af eller i centralbanker, når de handler i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, eller på konti, der ikke kan sikres ved en national kendelse svarende til en kontosikringskendelse, eller som der på anden vis ikke kan gøres udlæg i i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende konto føres.

- (10) Denne forordning finder udelukkende anvendelse på grænseoverskridende tilfælde og bør definere, hvad der i denne særlige sammenhæng udgør et grænseoverskridende tilfælde. Med henblik på denne forordning bør et tilfælde anses for at være grænseoverskridende, når den ret, der behandler anmodningen om en kontosikringskendelse, er beliggende i én medlemsstat, og den bankkonto, der skal omfattes af kendelsen, føres i en anden medlemsstat. Et tilfælde bør også anses for at være grænseoverskridende, når kreditor har bopæl i én medlemsstat, og retten og den bankkonto, der skal sikres, befinder sig i en anden medlemsstat.

Denne forordning bør ikke finde anvendelse på sikring af konti, der føres i den medlemsstat, hvis ret der er indgivet anmodning om kontosikringskendelse til, hvis kreditors bopæl ligeledes er i den pågældende medlemsstat, også selv om kreditor samtidig anmoder om en kontosikringskendelse, der vedrører en eller flere konti, som føres i en anden medlemsstat. I så fald bør kreditor indgive to særskilte anmodninger, én om en kontosikringskendelse og én om en national foranstaltning.

- (11) Proceduren for en kontosikringskendelse bør kunne anvendes af en kreditor, der ønsker at sikre fuldbyrdelsen af en senere retsafgørelse i hovedsagen forud for anlæggelsen af hovedsagen eller på et hvilket som helst tidspunkt under retssagen. Proceduren bør også kunne anvendes af en kreditor, som allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, der kræver, at debitor betaler kreditors krav.
- (12) En kontosikringskendelse bør kunne anvendes med henblik på at sikre krav, der allerede er forfaldet til betaling. Den bør også kunne anvendes i forbindelse med krav, der endnu ikke er forfaldet til betaling, så længe de pågældende krav vedrører en transaktion eller en begivenhed, som allerede har fundet sted, og beløbet kan bestemmes, herunder krav om erstatning uden for kontrakt samt civilretlige krav på erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1).

En kreditor bør have mulighed for at anmode om, at en kontosikringskendelse udstedes på størrelsen af kravets hovedstol eller på et lavere beløb. Sidstnævnte kan være i kreditors interesse, hvis han f.eks. allerede har opnået anden sikkerhed for en del af sit krav.

- (13) For at sikre en tæt forbindelse mellem proceduren for kontosikringskendelsen og hovedsagen bør den internationale kompetence til at udstede kendelsen ligge hos retterne i den medlemsstat, hvis retter har kompetence med hensyn til at afgøre realitetsspørgsmålet. Med henblik på denne forordning bør begrebet hovedsag omfatte enhver sag, der har til formål at opnå et fuldbyrdesgrundlag for det underliggende krav, og vil eksempelvis omfatte hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav og den franske »procédure de référé«. Hvis debitor er en forbruger med bopæl i en medlemsstat, ligger kompetencen til at udstede kendelsen udelukkende hos retterne i den pågældende medlemsstat.
- (14) Betingelserne for udstedelse af en kontosikringskendelse bør sikre en passende balance mellem kreditors interesse i at opnå en kendelse og debtors interesse i at forhindre misbrug af kendelsen.

Når kreditor anmoder om en kontosikringskendelse forud for opnåelse af en retsafgørelse, bør den ret, som anmodningen indgives til, derfor skulle finde det godtgjort på grundlag af den dokumentation, der er forelagt af kreditor, at kreditor sandsynligvis vil få medhold i realiteten i sit krav mod debitor.

Derudover bør der stilles krav til kreditor i alle situationer, herunder når denne allerede har opnået en retsafgørelse, om i tilstrækkelig grad at godtgøre over for retten, at der er akut behov for retlig beskyttelse af dennes krav, og at fuldbyrdelse af en eksisterende eller fremtidig retsafgørelse uden en kendelse kan blive umulig eller væsentligt vanskeligere, fordi der består en reel risiko for, at debitor, inden kreditor er i stand til at få den eksisterende eller fremtidige retsafgørelse fuldbyrdet, kan have formøbet, skjult eller tilintetgjort sine aktiver eller have skilt sig af med dem til under værdien, i et usædvanligt omfang eller ved en usædvanlig handling.

Retten bør vurdere den dokumentation, som kreditor har forelagt til støtte for, at der består en sådan risiko. Den kan f.eks. vedrøre debtors adfærd i forbindelse med kreditors krav eller i en tidligere tvist mellem parterne, debtors kredithistorie, arten af debtors aktiver og debtors eventuelle nylige foranstaltninger, der er truffet med hensyn til sine aktiver. Når retten vurderer dokumentationen, kan den tage hensyn til, at debtors hævnninger på konti og tilfælde af udgifter til normal forretningsførelse eller til at dække familiens løbende udgifter ikke i sig selv er usædvanlige. Det forhold, at debitor undlader at indfri eller anfægter kravet, eller at han har mere end en kreditor, bør ikke i sig selv betragtes som tilstrækkelig dokumentation til at berettiggende udstedelse af en kendelse. Det forhold, at debtors økonomiske forhold er dårlige eller forværres, bør heller ikke i sig selv være en tilstrækkelig grund til at udstede en kendelse. Retten kan dog tage hensyn til disse faktorer i den samlede vurdering af, om der består en risiko.

- (15) For at sikre overraskelseeffekten af kontosikringskendelsen og for at sikre, at den bliver et nyttigt redskab for en kreditor, der forsøger at inddrive gæld fra en debitor i grænseoverskridende tilfælde, bør debitor ikke underrettes om kreditors anmodning eller høres forud for udstedelsen af kendelsen eller underrettes om kendelsen forud for gennemførelsen heraf. I tilfælde hvor retten ikke på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, som kreditor eller eventuelt dennes vidne/vidner har forelagt, er overbevist om, at sikring af den pågældende konto eller de pågældende konti er berettiget, bør den ikke udstede en kendelse.
- (16) I situationer, hvor kreditor anmoder om en kontosikringskendelse inden anlæggelsen af hovedsagen ved en ret, bør denne forordning pålægge ham at anlægge sagen inden for et fastsat tidsrum og bør desuden pålægge ham at forelægge den ret, som anmodningen om kendelse blev indgivet til, bevis herfor. Hvis kreditor ikke har opfyldt denne forpligtelse, bør kendelsen tilbagekaldes af retten af egen drift eller automatisk bortfalde.
- (17) Da debitor ikke høres i forvejen, bør denne forordning indeholde specifikke garantier for at hindre misbrug af kendelsen og beskytte debtors rettigheder.

- (18) En vigtig garanti bør være muligheden for at kræve, at kreditor stiller sikkerhed, så det sikres, at debitor senere kan få erstatning for enhver skade, som denne påføres som følge af kontosikringskendelsen. Afhængigt af national lovgivning kan en sådan sikkerhed stilles i form af et deponeret beløb eller en alternativ garanti, såsom en bankgaranti eller pant i fast ejendom. Retten bør have skønsmæssig beføjelse til at fastsætte et garantibeløb, der er tilstrækkeligt til at hindre misbrug af kendelsen og til at sikre debitor erstatning, og det bør, hvis der ikke foreligger specifik dokumentation for den potentielle skades størrelse, være muligt for retten at betragte det beløb, som kendelsen skal udstedes på, som rettesnor for fastsættelse af garantibeløbet.

I tilfælde, hvor kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, der forpligter debitor til at indfri kreditors krav, bør sikkerhedsstillelse være hovedreglen, og retten bør kun undtagelsesvis dispensere fra dette krav eller kræve sikkerhedsstillelse med et lavere beløb, hvis den finder, at en sådan sikkerhed er uhensigtsmæssig, overflødig eller uforholdsmæssig som følge af sagens omstændigheder. Sådanne omstændigheder kan f.eks. være, at kreditor står særlig stærkt, men ikke har tilstrækkelige midler til at stille sikkerhed, at der er tale om et bidragskrav eller lønudbetaling, eller at kravet er af en sådan størrelse, at det er usandsynligt, at kendelsen vil skade debitor, f.eks. en lille forretningsgæld.

I tilfælde, hvor kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, bør sikkerhedsstillelse overlades til rettens skøn. Sikkerhedsstillelse kan f.eks. være hensigtsmæssig, medmindre der foreligger ovennævnte ekstraordinære omstændigheder, hvis den retsafgørelse, hvis fuldbyrdelse kontosikringskendelsen har til formål at sikre, endnu ikke er eksigibel eller kun er midlertidigt eksigibel på grund af en verserende klage.

- (19) Et andet vigtigt element, der skal sikre en passende balance mellem kreditors og debtors interesse, bør være en bestemmelse om kreditors hæftelse for enhver skade, som påføres debitor som følge af en kontosikringskendelse. Denne forordning bør derfor som minimum fastsætte, at kreditor hæfter for skader, som debitor påføres som følge af kontosikringskendelsen på grund af kreditors culpøse adfærd. I denne sammenhæng bør debitor have bevisbyrden. For så vidt angår de grunde til hæftelse, der er fastsat i denne forordning, bør der gælde en harmoniseret regel, som fastlægger en simpel formodning om kreditors culpøse adfærd.

Derudover bør medlemsstaterne i deres nationale lovgivning kunne opretholde eller indføre andre grunde til hæftelse end dem, der er fastsat i denne forordning. For sådanne andre grunde til hæftelse bør medlemsstaterne også kunne opretholde eller indføre andre typer hæftelse som f.eks. objektivi ansvar.

Denne forordning bør også fastlægge en lovvalgsregel, ifølge hvilken det bør være fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning, der skal finde anvendelse på kreditors hæftelse. Hvis der er flere fuldbyrdelsesmedlemsstater, bør det være lovgivningen i den fuldbyrdelsesmedlemsstat, hvor debitor har sædvanligt opholdssted, som finder anvendelse. I tilfælde af at debitor ikke har sædvanligt opholdssted i en af fuldbyrdelsesmedlemsstaterne, bør det være lovgivningen i den fuldbyrdelsesmedlemsstat, som sagen har den tætteste forbindelse til, som finder anvendelse. Ved fastlæggelsen af den tætteste forbindelse kan størrelsen af det beløb, der er sikret i de forskellige fuldbyrdelsesmedlemsstater, være en af de faktorer, som retten tager i betragtning.

- (20) For at overvinde de nuværende praktiske vanskeligheder med i grænseoverskridende tilfælde at indhente oplysninger om, hvor debtors bankkonti befinder sig, bør der i denne forordning fastlægges en mekanisme, som sætter kreditor i stand til anmode om, at de oplysninger, der er nødvendige for at identificere debtors konto, indhentes af retten fra den udpegede oplysende myndighed i den medlemsstat, hvori kreditor mener, at debitor har en konto, før der udstedes en kontosikringskendelse. I betragtning af den særlige karakter af et sådant indgreb fra de offentlige myndigheders side og af en sådan adgang til personoplysninger bør der som hovedregel kun gives adgang til kontooplysninger i sager, hvor kreditor allerede har opnået en eksigibel retsafgørelse eller et eksigibelt retsforlig eller officielt bekræftet dokument. Kreditor bør dog undtagelsesvis have mulighed for at indgive en anmodning om kontooplysninger, selv om hans retsafgørelse, retsforlig eller officielt bekræftede dokument endnu ikke er eksigibel(t). En sådan anmodning bør være mulig, hvis det under hensyntagen til de relevante omstændigheder er et betragteligt beløb, der skal sikres, og hvis retten på grundlag af den dokumentation, som kreditor har forelagt, er overbevist om, at der er akut behov for de pågældende kontooplysninger, fordi der er risiko for, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav mod debitor sandsynligvis vil blive bragt i fare uden denne, og at det derfor kan føre til en betydelig forværring af kreditors økonomiske situation.

For at denne mekanisme kan fungere, bør medlemsstaterne sørge for, at der i deres nationale lovgivning findes en eller flere metoder til at indhente sådanne oplysninger, som er effektive, og som ikke er uforholdsmæssigt omkostnings- eller tidskrævende. Mekanismen bør kun finde anvendelse, hvis alle betingelserne og kravene for udstedelse af en kontosikringskendelse er opfyldt, og kreditor i sin anmodning behørigt har begrundet, hvorfor der er grund til at mene, at debitor har en eller flere konti i en bestemt medlemsstat, f.eks. fordi debitor arbejder eller udøver erhvervsmæssig virksomhed i den pågældende medlemsstat eller har ejendom der.

- (21) For at sikre beskyttelse af debtors personoplysninger bør de indhentede oplysninger til identifikation af debtors bankkonto eller bankkonti ikke videregives til kreditor. De bør kun gives til den anmodende ret og undtagelsesvis til debtors bank, hvis den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde kendelsen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, ikke kan identificere debtors konto på grundlag af oplysningerne i kendelsen, f.eks. hvis flere personer med samme navn og samme adresse har konto i samme bank. Når det i et sådant tilfælde er angivet i kendelsen, at nummeret eller numrene på den eller de konti, der skal sikres, blev indhentet ved hjælp af en anmodning om oplysninger, bør banken anmode den oplysende myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten om disse oplysninger og bør kunne indgive en sådan anmodning på en uformel og enkel måde.
- (22) Denne forordning bør give kreditor ret til at klage over et afslag på at udstede en kontosikringskendelse. Den ret bør ikke berøre kreditors mulighed for at fremsætte en ny anmodning om en kontosikringskendelse på grundlag af nye faktiske omstændigheder eller ny dokumentation.
- (23) Fuldbyrdelsesstrukturerne til sikring af bankkonti varierer betydeligt i medlemsstaterne. For at undgå, at disse strukturer overlapper hinanden i medlemsstaterne, og for i videst muligt omfang at følge nationale procedurer bør denne forordning med hensyn til fuldbyrdelse og faktisk gennemførelse af en kontosikringskendelse bygge på eksisterende metoder og strukturer til fuldbyrdelse og gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser i den medlemsstat, hvor kendelsen skal fuldbyrdes.
- (24) For at sikre en hurtig fuldbyrdelse bør denne forordning indeholde bestemmelser om fremsendelse af en kendelse fra den udstedende medlemsstat til fuldbyrdelsesmedlemsstatens kompetente myndighed på enhver hensigtsmæssig måde, som sikrer, at indholdet af de fremsendte dokumenter er en tro gengivelse af det oprindelige indhold, og at det er letlæseligt.
- (25) Når den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten modtager en kontosikringskendelse, bør den tage de nødvendige skridt til at få kendelsen fuldbyrdet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, enten ved at fremsende den modtagne kendelse til den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde sådanne kendelser i den pågældende medlemsstat, eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, ved at pålægge banken at gennemføre kendelsen.
- (26) Afhængigt af hvilken metode der er tilgængelig i fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning for tilsvarende nationale kendelser, bør en kontosikringskendelse gennemføres ved at blokere det sikrede beløb på debtors konto eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, ved at overføre det beløb til en konto, der udelukkende anvendes til sikringsformål, og som kan være en konto i enten den kompetente fuldbyrdelsesmyndigheds navn, rettens navn, den banks navn, hvor debitor har sin konto, eller den banks navn, der er udpeget til koordinerende enhed til sikring i en given sag.
- (27) Denne forordning bør ikke udelukke muligheden af, at gebyrer for fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse kan opkræves på forhånd. Dette spørgsmål bør overlades til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor kendelsen skal fuldbyrdes.
- (28) En kontosikringskendelse bør have samme eventuelle rang som en tilsvarende national kendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten. I tilfælde af at visse fuldbyrdelsesforanstaltninger i henhold til national lovgivning har forrang frem for sikrende retsmidler, bør de ligestilles med kontosikringskendelser i henhold til denne forordning. Med henblik på denne forordning bør kendelser in personam, som findes i visse nationale retssystemer, betragtes som svarende til nationale kendelser.

- (29) Denne forordning bør pålægge den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde en kontosikringskendelse i fuldbyrdesmedlemsstaten, en forpligtelse til at oplyse, om kendelsen har ført til sikring af debitors midler, og i givet fald i hvilket omfang, og en forpligtelse for kreditor til at sikre frigivelse af eventuelle sikrede midler, der overstiger det i kendelsen fastsatte beløb.
- (30) Denne forordning bør sikre debtors ret til en retfærdig rettergang og hans adgang til effektive retsmidler og bør derfor, under hensyntagen til at der er tale om en ex parte-procedure med udstedelse af en kontosikringskendelse, give debitor mulighed for at anfægte kendelsen eller fuldbyrdelsen heraf umiddelbart efter gennemførelsen af kendelsen af de grunde, der er fastsat i denne forordning.
- (31) I denne henseende bør denne forordning indeholde krav om, at kontosikringskendelsen, alle de dokumenter, som kreditor har indgivet til retten i den udstedende medlemsstat, og de nødvendige oversættelser skal forkyndes for debitor straks efter gennemførelsen af kendelsen. Retten bør have skønsbeføjelse til at vedlægge yderligere dokumenter, der ligger til grund for dens afgørelse, og som debitor kunne få brug for som retsmiddel, såsom et fuldstændigt referat af en mundtlig høring.
- (32) Debitor bør kunne anmode om prøvelse af en kontosikringskendelse, navnlig hvis betingelserne for eller kravene i denne forordning ikke er opfyldt, eller hvis de omstændigheder, der førte til udstedelsen af kendelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udstedelse af en kendelse ikke længere er berettiget. Debitor bør f.eks. have adgang til et retsmiddel, hvis sagen ikke er et grænseoverskridende tilfælde som defineret i denne forordning, hvis kompetencereglerne i denne forordning ikke er overholdt, hvis kreditor ikke anlagde hovedsagen inden for det tidsrum, der er fastsat i denne forordning, og retten derfor ikke tilbagekaldte kendelsen af egen drift, eller kendelsen ikke bortfaldt automatisk, hvis der ikke var akut behov for at beskytte kreditors krav i form af en kontosikringskendelse, fordi der ikke var nogen risiko for, at den efterfølgende fuldbyrdelse af det pågældende krav ville blive umulig eller væsentligt vanskeligere, eller hvis sikkerhedsstillelsen ikke var i overensstemmelse med kravene i denne forordning.
- Debitor bør også have adgang til et retsmiddel, hvis kendelsen og erklæringen om sikring ikke er blevet forkyndt for ham som fastsat i denne forordning, eller hvis de dokumenter, der er blevet forkyndt for ham, ikke opfylder sprogkravene som fastsat i denne forordning. Der bør dog ikke gives adgang til et sådant retsmiddel, hvis den manglende forkyndelse eller oversættelse afhjælpes inden for et givet tidsrum. Med henblik på at afhjælpe den manglende forkyndelse bør kreditor anmode det organ, der er ansvarligt for forkyndelsen i den udstedende medlemsstat, om at få de relevante dokumenter forkyndt for debitor ved rekommanderet forsendelse eller, hvis debitor har indvilliget i at hente dokumenterne i retten, bør de nødvendige oversættelser af dokumenterne forelægges for retten. En sådan anmodning bør ikke kræves, hvis den manglende forkyndelse allerede er afhjulpet på anden vis, f.eks. hvis retten i overensstemmelse med national lovgivning af egen drift iværksatte forkyndelsen.
- (33) Spørgsmålet om, hvem der skal levere eventuelle oversættelser som krævet i denne forordning, og hvem der skal afholde omkostningerne til sådanne oversættelser, overlades til national lovgivning.
- (34) Kompetencen med hensyn til retsmidlerne mod udstedelse af en kontosikringskendelse som sådan bør ligge hos retterne i den medlemsstat, hvor kendelsen blev udstedt. Kompetencen med hensyn til retsmidlerne mod fuldbyrdelsen af kendelsen bør ligge hos retterne eller eventuelt hos de kompetente fuldbyrdesmyndigheder i fuldbyrdesmedlemsstaten.
- (35) Debitor bør have ret til at anmode om frigivelse af de sikrede midler, hvis han stiller passende alternativ sikkerhed. En sådan alternativ sikkerhed kan stilles i form af et deponeret beløb eller en alternativ garanti såsom en bankgaranti eller pant i fast ejendom.

- (36) Denne forordning bør sikre, at sikring af debtors konto ikke omfatter beløb, hvori der ikke kan gøres udlæg i henhold til fuldbyrdesmedlemsstatens lovgivning, f.eks. beløb, der er nødvendige til at sikre debtors og hans families livsgrundlag. Afhængigt af det retsplejesystem, der gælder i den pågældende medlemsstat, bør det relevante beløb enten undtages af det ansvarlige organ, der kan være retten, banken eller den kompetente fuldbyrdesmyndighed, på eget initiativ, inden kendelsen gennemføres, eller undtages efter anmodning fra debitor efter kendelsens gennemførelse. Når konti i flere medlemsstater sikres, og undtagelse er foretaget mere end én gang, bør kreditor kunne anmode den kompetente ret i en hvilken som helst af fuldbyrdesmedlemsstaterne eller, hvis den nationale lovgivning i den pågældende fuldbyrdesmedlemsstat foreskriver det, den kompetente fuldbyrdesmyndighed i denne medlemsstat om tilpasning af den undtagelse, der er foretaget i medlemsstaten.
- (37) For at sikre, at kontosikringskendelsen udstedes og fuldbyrdes hurtigt og uden forsinkelse, bør denne forordning fastsætte frister for, hvornår de forskellige trin i proceduren skal være afsluttet. Retter eller myndigheder, der er involveret i proceduren, bør kun kunne fravige disse frister under ekstraordinære omstændigheder, f.eks. i sager, der er juridisk eller faktuel komplekse.
- (38) Med henblik på beregningen af de perioder og frister, der er fastsat i denne forordning, finder Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ⁽¹⁾ anvendelse.
- (39) For at lette anvendelsen af denne forordning bør der fastsættes en forpligtelse for medlemsstaterne til at meddele visse oplysninger om deres lovgivning og procedurer vedrørende kontosikringskendelser og tilsvarende nationale kendelser til Kommissionen.
- (40) For at lette anvendelsen af denne forordning i praksis bør der udarbejdes standardformularer, navnlig til anmodning om en kendelse, til selve kendelsen, til erklæring om sikring af midler, til anmodning om et retsmiddel og til indgivelse af en klage i henhold til denne forordning.
- (41) For at øge effektiviteten i sagsbehandlingen bør forordningen give mulighed for at gøre størst mulig brug af moderne kommunikationsteknologi, som accepteres i henhold til procedurereglerne i de berørte medlemsstater, navnlig med henblik på udfyldning af standardformularerne som omhandlet i denne forordning og kommunikation mellem de myndigheder, der er involveret i sagen. Metoderne til underskrift af en kontosikringskendelse og andre dokumenter i henhold til denne forordning bør endvidere være teknologisk neutrale for at muliggøre anvendelse af eksisterende metoder, f.eks. digital certificering eller sikker autentificering, og fremtidig teknologisk udvikling på dette område.
- (42) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelse til udarbejdelse og senere ændring af de standardformularer, der er omhandlet i denne forordning. Denne beføjelse bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter om udarbejdelse og senere ændring af de standardformularer, der er omhandlet i denne forordning, i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (44) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og principper i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den tager især sigte på at sikre respekt for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger, ejendomsret og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, jf. henholdsvis artikel 7, 8, 17 og 47 i chartret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (45) I forbindelse med adgang til personoplysninger samt anvendelse og videresendelse af sådanne oplysninger i henhold til denne forordning bør kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ som gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning overholdes.
- (46) Med henblik på anvendelsen af denne forordning er det nødvendigt, at fastsætte visse specifikke betingelser for adgang til personoplysninger samt anvendelse og videresendelse af sådanne oplysninger. I denne forbindelse tages der hensyn til udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽²⁾. Den registrerede bør underrettes i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Underretningen af debitor om videregivelsen af oplysninger om hans konto eller konti bør dog udsættes i 30 dage for at hindre, at en hurtig underretning bringer kontosikringskendelsens virkning i fare.
- (47) Målet for denne forordning, nemlig at fastlægge en EU-procedure for en beskyttelsesforanstaltning, der sætter en kreditor i stand til at opnå en kontosikringskendelse, som hindrer, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav skades ved, at der overføres eller hæves midler, som debitor har stående på en bankkonto i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (48) Denne forordning finder kun anvendelse på de medlemsstater, der er bundet heraf i overensstemmelse med traktaterne. Proceduren for at opnå en kontosikringskendelse som foreskrevet i denne forordning bør derfor kun være til rådighed for kreditorer med bopæl i en medlemsstat, der er bundet af denne forordning, og kendelse udstedt i henhold til denne forordning bør kun vedrøre sikring af bankkonti, der føres i en sådan medlemsstat.
- (49) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (50) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (51) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres en EU-procedure, der gør det muligt for kreditor at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender (»kontosikringskendelse« eller »kendelse«), som forhindrer, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav skades ved, at der op til det i kendelsen fastsatte beløb overføres eller hæves midler, som besiddes af eller på vegne af debitor på en bankkonto i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ EUT C 373 af 21.12.2011, s. 4.

2. Kontosikringskendelsen er et alternativ for kreditor til de sikrende retsmidler i den nationale lovgivning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengekrav på det civil- og handelsretlige område i grænseoverskridende tilfælde som defineret i artikel 3, uanset arten af den pågældende retsinstans (»retten«). Den omfatter i særdeleshed ikke krav vedrørende skat, told eller forvaltningsanliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelsen af statsmagt (»*acta jure imperii*«).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) formueforholdet mellem ægtefæller eller parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskab
- b) arv efter loven eller testamente, herunder underholdspligt som følge af dødsfald
- c) fordringer på en debitor, mod hvem der er indledt konkurs, likvidationsbehandling af insolvente selskaber eller andre juridiske personer, akkord eller andre lignende ordninger
- d) social sikring
- e) voldgift.

3. Denne forordning finder hverken anvendelse på bankkonti, som der i henhold til gældende lov i den medlemsstat, hvor kontoen føres, ikke kan gøres udlæg i, eller på konti, der føres i forbindelse med drift af et system som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽¹⁾.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på bankkonti oprettet af eller i centralbanker, når de handler i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder.

Artikel 3

Grænseoverskridende tilfælde

1. I denne forordning er et grænseoverskridende tilfælde et tilfælde, hvor den eller de bankkonti, der skal sikres ved kontosikringskendelsen, føres i en anden medlemsstat end:

- a) den medlemsstat, hvis ret der er indgivet anmodning om kontosikringskendelse til, jf. artikel 6, eller
- b) den medlemsstat, hvor kreditor har bopæl.

2. Det relevante tidspunkt for bestemmelse af, hvorvidt et tilfælde er grænseoverskridende, er den dato, hvor anmodningen om kontosikringskendelsen indgives til den ret, som har kompetence til at udstede kontosikringskendelsen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »bankkonto« eller »konto«: enhver konto indeholdende midler, som er oprettet i en bank i debtors navn eller i tredjemands navn på vegne af debitor
- 2) »bank«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, herunder filialer i den betydning, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 17), af kreditinstitutter, der har hovedsæde i eller, i henhold til artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, uden for Unionen, når sådanne filialer er beliggende i Unionen
- 3) »midler«: penge krediteret en konto i en hvilken som helst valuta eller lignende fordringer på tilbagebetaling af penge som f.eks. pengemarkedsindskud
- 4) »medlemsstat, hvor bankkontoen føres«:
 - a) den medlemsstat, der er angivet i kontoens IBAN (internationalt bankkontonummer), eller
 - b) for en bankkonto, der ikke har et IBAN, den medlemsstat, hvor den bank, i hvilken kontoen er oprettet, har sit hovedsæde, eller, hvis kontoen er oprettet i en filial, den medlemsstat, hvor filialen befinder sig
- 5) »krav«: et krav på betaling af et bestemt pengebeløb, der er forfaldet til betaling, eller et krav på betaling af et bestemt pengebeløb, der vedrører en transaktion eller en begivenhed, som allerede har fundet sted, forudsat at det pågældende krav kan indbringes for en ret
- 6) »kreditor«: en fysisk person med bopæl i en medlemsstat eller en juridisk person, der er hjemmehørende i en medlemsstat, eller enhver anden enhed, der er hjemmehørende i en medlemsstat, med rets- og handleevne til at optræde som part i en retssag i henhold til en medlemsstats lovgivning, som anmoder om eller allerede har opnået en kontosikringskendelse, der vedrører et krav
- 7) »debitor«: en fysisk eller en juridisk person eller enhver anden enhed med rets- og handleevne til at optræde som part i en retssag i henhold til en medlemsstats lovgivning, mod hvem eller hvilken kreditor søger at opnå eller allerede har opnået en kontosikringskendelse, der vedrører et krav
- 8) »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan afgørelsen betegnes, herunder en afgørelse om fastsættelse af sagsomkostninger truffet af en embedsmand ved retten
- 9) »rettsforlig«: et forlig, der er blevet godkendt af en ret i en medlemsstat, eller som er indgået for en ret i en medlemsstat under retssagen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- 10) »officielt bekræftet dokument«: et dokument, der er udfærdiget i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som et officielt bekræftet dokument i en medlemsstat,
- a) hvis underskrift og indhold er blevet officielt bekræftet, og
- b) som er udfærdiget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil
- 11) »den udstedende medlemsstat«: den medlemsstat, hvor kontosikringskendelsen er udstedt
- 12) »fuldbyrdesmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor den bankkonto, der skal sikres, føres
- 13) »oplysende myndighed«: den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat som kompetent med hensyn til at indhente de nødvendige oplysninger om debtors konto eller konti i henhold til artikel 14
- 14) »kompetent myndighed«: den myndighed eller de myndigheder, der er udpeget af en medlemsstat som kompetent med hensyn til modtagelse, fremsendelse eller forkyndelse i henhold til artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3, 5 og 6, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, stk. 3, samt artikel 36, stk. 5, andet afsnit
- 15) »bopæl«: bopæl som fastlagt i henhold til artikel 62 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾.

KAPITEL 2

PROCEDURE FOR OPNÅELSE AF EN KONTOSIKRINGSKENDELSE

Artikel 5

Adgang til proceduren

En kontosikringskendelse er til rådighed for kreditor i følgende situationer:

- a) inden kreditor i en medlemsstat anlægger hovedsagen mod debitor, eller på et hvilket som helst tidspunkt under retssagen frem til retsafgørelsen eller godkendelsen eller indgåelsen af et retsforlig
- b) efter at kreditor i en medlemsstat har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, der kræver, at debitor betaler kreditors krav.

Artikel 6

Kompetence

1. Hvis kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, ligger kompetencen til at udstede en kontosikringskendelse hos retterne i den medlemsstat, som har kompetence til at påkende sagens realitet i overensstemmelse med de relevante, gældende kompetenceregler.
2. Uanset stk. 1 er det, hvis debitor som forbruger har indgået en aftale med kreditor med henblik på et formål, der må anses for at ligge uden for debtors erhvervsmæssige virksomhed, kun retterne i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl, som har kompetence til at udstede en kontosikringskendelse for at sikre et krav knyttet til denne aftale.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

3. Hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse eller et retsforlig, ligger kompetencen til at udstede en kontosikringskendelse for det krav, der er fastsat i retsafgørelsen eller retsforliget, hos retterne i den medlemsstat, der har truffet retsafgørelsen, eller hvor retsforliget er godkendt eller indgået.
4. Hvis kreditor har opnået et officielt bekræftet dokument, ligger kompetencen til at udstede en kontosikringskendelse for det krav, der er fastsat i det dokument, hos de retter, der er udpeget med henblik herpå i den medlemsstat, hvor dokumentet blev udfærdiget.

Artikel 7

Betingelser for udstedelse af en kontosikringskendelse

1. Retten udsteder en kontosikringskendelse, når kreditor har forelagt tilstrækkelig dokumentation til, at retten kan fastslå, at der er akut behov for en beskyttelsesforanstaltning i form af en kontosikringskendelse, fordi der er reel risiko for, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav mod debitor uden en sådan foranstaltning vil blive umulig eller væsentligt vanskeligere.
2. Hvis kreditor i en medlemsstat endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, der forpligter debitor til at indfri kreditors krav, forelægger kreditor også tilstrækkelig dokumentation til, at retten kan fastslå, at kreditor sandsynligvis vil få medhold i realiteten i sit krav mod debitor.

Artikel 8

Anmodning om en kontosikringskendelse

1. Anmodninger om en kontosikringskendelse indgives ved anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2.
2. Anmodningen skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) navn og adresse på den ret, som anmodningen indgives til
 - b) oplysninger vedrørende kreditor: navn og kontaktoplysninger og, hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger på kreditors repræsentant og
 - i) hvis kreditor er en fysisk person, hans fødselsdato og, hvis oplysningerne er relevante og tilgængelige, hans ID- eller pasnummer eller
 - ii) hvis kreditor er en juridisk person eller enhver anden enhed med rets- og handleevne til at optræde som part i en retssag i henhold til en medlemsstats lovgivning, dennes stiftelses-, oprettelses- eller registreringsstat og dennes identifikations- eller registreringsnummer eller, hvis disse numre ikke forefindes, dato og sted for dennes stiftelse, oprettelse eller registrering
 - c) oplysninger vedrørende debitor: navn og kontaktoplysninger og, hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger på debtors eventuelle repræsentant samt, hvis oplysningerne er tilgængelige:
 - i) hvis debitor er en fysisk person, hans fødselsdato samt ID- eller pasnummer, eller
 - ii) hvis debitor er en juridisk person eller enhver anden enhed med rets- og handleevne til at optræde som part i en retssag i henhold til en medlemsstats lovgivning, dennes stiftelses-, oprettelses- eller registreringsstat og identifikations- eller registreringsnummer eller, hvis disse numre ikke forefindes, dato og sted for dennes stiftelse, oprettelse eller registrering
 - d) et nummer, hvormed banken kan identificeres, f.eks. dennes IBAN eller BIC, og/eller navn og adresse på den bank, hvor debitor har en eller flere bankkonti, der skal sikres

- e) hvis oplysningerne er tilgængelige, nummeret på den konto eller de konti, der skal sikres, og i så tilfælde en angivelse af, hvorvidt eventuelle andre konti, som debitor har i samme bank, skal sikres
- f) hvis ingen af de i litra d) krævede oplysninger er tilgængelige, en erklæring om, at der er anmodet om kontooplysninger i henhold til artikel 14, hvis det er muligt at fremsætte en sådan anmodning, og en begrundelse for, hvorfor kreditor mener, at debitor har en eller flere konti i en bank i en bestemt medlemsstat
- g) det beløb, for hvilket der anmodes om en kontosikringskendelse:
 - i) hvis kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, størrelsen af kravets hovedstol eller en del af dette beløb og eventuelle renter, der kan inddrives i henhold til artikel 15
 - ii) hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, størrelsen af kravets hovedstol som fastsat i retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument eller en del heraf og eventuelle renter og omkostninger, der kan inddrives i henhold til artikel 15
- h) hvis kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument:
 - i) en beskrivelse af alle relevante elementer til støtte for, at den ret, som anmodningen om kontosikringskendelsen indgives til, er kompetent
 - ii) en beskrivelse af alle relevante forhold, som påberåbes som grundlag for kravet, og i givet fald de krævede renter
 - iii) en angivelse af, hvorvidt kreditor allerede har anlagt hovedsagen mod debitor
- i) hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, en erklæring om, at retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument endnu ikke er blevet fuldbyrdet, eller, i tilfælde af delvis fuldbyrdelse, en angivelse af omfanget af den manglende fuldbyrdelse
- j) en beskrivelse af alle relevante forhold, der berettiger udstedelse af en kontosikringskendelse, jf. artikel 7, stk. 1
- k) i givet fald en angivelse af grundene til, at kreditor mener, at han bør undtages fra at stille sikkerhed i henhold til artikel 12
- l) en liste over den dokumentation, der fremlægges af kreditor
- m) en erklæring i henhold til artikel 16 om, hvorvidt kreditor har indgivet en anmodning til andre retter eller myndigheder om en tilsvarende national kendelse, eller om en sådan kendelse allerede er opnået eller afvist, og hvis kendelsen er opnået, i hvilket omfang den er gennemført
- n) en valgfri angivelse af kreditors bankkonto, der anvendes ved debtors eventuelle frivillige indbetaling af kravet
- o) en erklæring om, at de oplysninger, som kreditor har givet i anmodningen, efter hans bedste overbevisning er rigtige og fuldstændige, og om, at kreditor er klar over, at alle bevidst forkerte eller ufuldstændige oplysninger kan få juridiske følger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, eller medføre hæftelse i henhold til artikel 13.

3. Sammen med anmodningen indgives al relevant dokumentation og, hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, en genpart af retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til at fastslå det pågældende dokumentets ægthed.

4. Til fremsendelse af anmodningen og dokumentationen kan benyttes alle former for kommunikationsmidler, også elektroniske, som accepteres efter de processuelle regler i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 9

Bevisoptagelse

1. Retten træffer sin afgørelse efter en skriftlig procedure på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, som kreditor har givet i eller sammen med sin anmodning. Hvis retten finder, at den forelagte dokumentation er utilstrækkelig, kan den, hvis den nationale lovgivning giver mulighed herfor, anmode kreditor om at fremlægge yderligere dokumentation.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 11 kan retten, forudsat at dette ikke forsinker proceduren på unødigt vis, ligeledes anvende enhver anden passende metode til at optage beviser i henhold til national lovgivning, f.eks. høring af kreditor eller af dennes vidner, herunder via videokonference eller anden kommunikationsteknologi.

Artikel 10

Anlæggelse af hovedsagen

1. Hvis kreditor har anmodet om en kontosikringskendelse inden anlæggelsen af hovedsagen, anlægger han sagen og forelægger den ret, som anmodningen om kontosikringskendelse blev indgivet til, bevis herfor inden for 30 dage fra den dato, hvor han indgav anmodningen, eller inden for 14 dage fra den dato, hvor kendelsen blev udstedt, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest. Retten kan også på debtors anmodning forlænge denne frist, f.eks. for at give parterne mulighed for at indgå forlig om kravet, og underretter begge parter herom.

2. Hvis retten ikke har modtaget bevis for sagens anlæggelse inden for den i stk. 1 omhandlede frist, tilbagekaldes eller bortfalder kontosikringskendelsen, og parterne underrettes herom.

Hvis den ret, der har udstedt kendelsen, er beliggende i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, tilbagekaldes eller bortfalder kendelsen i denne medlemsstat i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Hvis tilbagekaldelsen eller bortfaldet skal gennemføres i en anden medlemsstat end den udstedende medlemsstat, tilbagekalder retten kontosikringskendelsen ved anvendelse af den tilbagekaldelsesformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2, og fremsender tilbagekaldelsesformularen i overensstemmelse med artikel 29 til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten. Denne myndighed træffer de fornødne foranstaltninger ved anvendelse af artikel 23, når det er relevant med henblik på at få tilbagekaldelsen eller bortfaldet gennemført.

3. Ved anvendelse af stk. 1 anses hovedsagen for anlagt:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indgives til retten, forudsat at kreditor ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham for at få dokumentet forkyndt for debitor, eller
- b) hvis dokumentet skal forkyndes, før det indgives til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at kreditor ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham for at få dokumentet indgivet til retten.

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen som omhandlet i første afsnit i litra b), skal være den første myndighed, der modtager de dokumenter, som skal forkyndes.

*Artikel 11***Ikkekontradiktorisk procedure**

Debitor underrettes ikke om anmodningen om en kontosikringskendelse og høres heller ikke forud for udstedelsen af kendelsen.

*Artikel 12***Sikkerhed, som kreditor skal stille**

1. Inden retten udsteder en kontosikringskendelse i et tilfælde, hvor kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, kræver den, at kreditor stiller sikkerhed for et beløb, der er tilstrækkeligt til at forhindre misbrug af den procedure, der er omhandlet i denne forordning, og til at dække enhver skade, som debitor måtte lide som følge af kendelsen, i det omfang kreditor hæfter for sådan skade i henhold til artikel 13.

Undtagelsesvis kan retten frafalde det krav, der er fastsat i første afsnit, hvis den mener, at den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i første afsnit, er uhensigtsmæssig som følge af sagens omstændigheder.

2. Hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, kan retten, inden den udsteder kendelsen, kræve, at kreditor stiller sikkerhed som omhandlet i stk. 1, første afsnit, hvis den finder det nødvendigt og hensigtsmæssigt som følge af sagens omstændigheder.

3. Hvis retten kræver sikkerhedsstillelse i medfør af denne artikel, underretter den kreditor om, hvilket beløb der skal stilles, og hvilke former for sikkerhed der er acceptable i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor retten er beliggende. Retten tilkendegiver over for kreditor, at den vil udstede en kontosikringskendelse, når sikkerheden i overensstemmelse med disse krav er stillet.

*Artikel 13***Kreditors hæftelse**

1. Kreditor hæfter for enhver skade, der påføres debitor som følge af kontosikringskendelsen på grund af culpøs adfærd fra kreditors side. Bevisbyrden påhviler debitor.

2. I følgende tilfælde er der formodning for culpøs adfærd fra kreditors side, medmindre vedkommende kan bevise det modsatte:

a) hvis kendelsen tilbagekaldes, fordi kreditor ikke har anlagt hovedsagen, medmindre denne undladelse var en følge af, at kravet blev indfriet af debitor, eller der blev indgået en anden form for forlig mellem parterne

b) hvis kreditor ikke har anmodet om frigivelse af oversikrede beløb, jf. artikel 27

c) hvis det senere konstateres, at udstedelsen af kendelsen ikke var berettiget eller kun var berettiget for et mindre beløb på grund af manglende opfyldelse fra kreditors side af hans forpligtelser i henhold til artikel 16, eller

d) hvis kendelsen tilbagekaldes, eller hvis fuldbyrdelsen af den indstilles, fordi kreditor ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til denne forordning med hensyn til forkyndelse eller oversættelse af dokumenter eller med hensyn til afhjælpning af den manglende forkyndelse eller den manglende oversættelse.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivning opretholde eller indføre andre grunde til hæftelse eller typer hæftelse eller bestemmelser om bevisbyrden. Alle andre aspekter vedrørende kreditors hæftelse over for debitor, som ikke specifikt er behandlet i stk. 1 eller 2, reguleres af national lovgivning.

4. Lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten finder anvendelse på kreditors hæftelse.

Hvis konti er sikret i mere end én medlemsstat, finder lovgivningen om kreditors hæftelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten anvendelse,

- a) hvor debitor har sit sædvanlige opholdssted som defineret i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 ⁽¹⁾, eller subsidiært
 - b) som ellers har den tætteste forbindelse til sagen.
5. Denne artikel har ikke indflydelse på kreditors eventuelle hæftelse over for banken eller tredjemand.

Artikel 14

Anmodning om indhentelse af kontooplysninger

1. Hvis kreditor i en medlemsstat har opnået en eksigibel dom eller et eksigibelt retsforlig eller officielt bekræftet dokument, der forpligter debitor til at indfri kreditors krav, og han har grund til at tro, at debitor har en eller flere konti i en bank i en bestemt medlemsstat, men hverken kender navn og/eller adresse på banken eller IBAN, BIC eller et andet banknummer, hvorved banken kan identificeres, kan han anmode den ret, som anmodningen om kontosikringskendelse er indgivet til, om at anmode oplysningsmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten om at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere banken eller bankerne og debitors konto eller konti.

Uanset første afsnit kan kreditor indgive den i første afsnit omhandlede anmodning, hvis den retsafgørelse eller det retsforlig eller officielt bekræftede dokument, som kreditor har opnået, endnu ikke er eksigibel(t), og hvis det under hensyntagen til de relevante omstændigheder er et betragteligt beløb, der skal sikres, og hvis kreditor har forelagt tilstrækkelig dokumentation til at overbevise retten om, at der er akut behov for kontooplysninger, fordi der er risiko for, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav mod debitor sandsynligvis vil blive bragt i fare uden de pågældende oplysninger, og at det derfor kan føre til en betydelig forværring af kreditors økonomiske situation.

2. Kreditor fremsætter den i stk. 1 omhandlede anmodning i anmodningen om kontosikringskendelse. Kreditor begrunder, hvorfor han mener, at debitor har en eller flere konti i en bank i en bestemt medlemsstat, og fremlægger alle relevante oplysninger, som han råder over, om debitor og den eller de konti, der skal sikres. Hvis den ret, som har fået forelagt anmodningen om kontosikringskendelse, finder, at kreditors anmodning ikke er tilstrækkeligt begrundet, afvises den.

3. Når retten anser det for godtgjort, at kreditors anmodning er velbegrundet, og at alle betingelserne for og kravene til udstedelse af en kontosikringskendelse er opfyldt, bortset fra oplysningskravet i artikel 8, stk. 2, litra d), og, hvor det er relevant, kravet om sikkerhedsstillelse i medfør af artikel 12, fremsender retten anmodningen om oplysninger til oplysningsmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 29.

4. Med henblik på at indhente de i stk. 1 omhandlede oplysninger anvender oplysningsmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten en af de metoder, der er til rådighed i den pågældende medlemsstat i henhold til stk. 5.

5. Medlemsstaterne stiller i deres nationale lovgivning mindst én af følgende metoder til at indhente de i stk. 1 nævnte kontooplysninger til rådighed:

- a) pligt for alle banker på deres område til på anmodning fra oplysningsmyndigheden at oplyse, om debitor har en konto hos dem

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

- b) adgang for oplysningsmyndigheden til relevante oplysninger, hvis offentlige myndigheder eller forvaltninger har disse oplysninger i registre e.l.
- c) mulighed for, at deres retter pålægger debitor at oplyse, i hvilken bank eller hvilke banker på deres område han har en eller flere konti, hvis en sådan forpligtelse ledsages af en kendelse in personam fra retten, der forbyder den pågældende at hæve eller overføre midler fra sin bankkonto eller sine bankkonti op til det beløb, der er sikret ved kontosikringskendelsen, eller
- d) enhver anden metode, som er effektiv med henblik på at opnå de relevante oplysninger, såfremt den ikke er uforholdsmæssigt omkostnings- eller tidskrævende.

Uanset den eller de af medlemsstaten til rådighed stillede metoder skal alle de myndigheder, der er berørt af indhentelsen af oplysningerne, handle hurtigt.

6. Så snart oplysningsmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten har indhentet kontooplysningerne, fremsender den dem til den anmodende ret i overensstemmelse med artikel 29.

7. Er oplysningsmyndigheden ikke i stand til at indhente de i stk. 1 omhandlede oplysninger, underretter den den anmodende ret herom. Hvis anmodningen om en kontosikringskendelse afvises som helhed som følge af utilgængelige kontooplysninger, frigiver den anmodende ret straks den eventuelle sikkerhed, som kreditor har stillet i medfør af artikel 12.

8. Hvis oplysningsmyndigheden i henhold til denne artikel modtager oplysninger fra en bank eller gives adgang til kontooplysninger, som offentlige myndigheder eller forvaltninger har i registre, udsættes underretningen af debitor om videregivelsen af hans personoplysninger i 30 dage for at hindre, at en hurtig underretning bringer kontosikringskendelsens virkning i fare.

Artikel 15

Renter og omkostninger

1. På kreditors anmodning omfatter kontosikringskendelsen eventuelle renter, der er påløbet kravet i henhold til gældende lovgivning indtil datoen for udstedelsen af kendelsen, hvis rentebeløbet eller rentetypen ikke er af en sådan art, at inddragelsen heraf udgør et brud på overordnede præceptive bestemmelser i henhold til den udstedende medlemsstats lovgivning.

2. Hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, skal kontosikringskendelsen på kreditors anmodning også omfatte de omkostninger, der er forbundet med at opnå en sådan retsafgørelse, et sådant retsforlig eller dokument, hvis der er truffet afgørelse om, at disse omkostninger skal afholdes af debitor.

Artikel 16

Parallelle anmodninger

1. Kreditor kan ikke indgive parallelle anmodninger ved flere retter samtidigt om en kontosikringskendelse over for samme debitor med henblik på at sikre samme krav.

2. I sin anmodning om en kontosikringskendelse angiver kreditor, om han har anmodet andre retter eller myndigheder om en tilsvarende national kendelse over for samme debitor med det formål at sikre samme krav, eller om han allerede har opnået en sådan kendelse. Han oplyser endvidere om eventuelle anmodninger om en sådan kendelse, som er blevet afvist som uantagelige eller ubegrundede.

3. Opnår kreditor en tilsvarende national kendelse over for samme debitor med det formål at sikre samme krav under en procedure om udstedelse af en kontosikringskendelse, oplyser han straks retten herom samt om enhver efterfølgende gennemførelse af den opnåede nationale kendelse. Han oplyser ligeledes retten om enhver anmodning om en tilsvarende national kendelse, som er blevet afvist som uantagelig eller ubegrundet.

4. Hvis det oplyses retten, at kreditor allerede har opnået en tilsvarende national kendelse, overvejer den under hensyntagen til alle sagens omstændigheder, om hel eller delvis udstedelse af en kontosikringskendelse stadig er hensigtsmæssig.

Artikel 17

Afgørelse om en anmodning om en kontosikringskendelse

1. Den ret, som har fået forelagt en anmodning om en kontosikringskendelse, undersøger, om betingelserne og kravene i denne forordning er opfyldt.

2. Retten træffer snarest muligt sin afgørelse vedrørende anmodningen, dog senest inden udløbet af de i artikel 18 fastsatte frister.

3. Har kreditor ikke forelagt samtlige de i henhold til artikel 8 krævede oplysninger, kan den ret, der har fået forelagt anmodningen, medmindre denne er klart uantagelig eller ubegrundet, give kreditor lejlighed til at komplettere eller berigtige anmodningen inden for et af retten fastsat tidsrum. Hvis kreditor ikke kompletterer eller berigtiger anmodningen inden for dette tidsrum, afvises anmodningen.

4. Kontosikringskendelsen udstedes for det beløb, der er berettiget ud fra de i artikel 9 omhandlede beviser, og er fastsat i den lovgivning, der finder anvendelse på det underliggende krav, og omfatter eventuelle renter og/eller omkostninger, jf. artikel 15.

Kendelsen må under ingen omstændigheder udstedes på et beløb, der overstiger det af kreditor anførte beløb i anmodningen.

5. Afgørelsen vedrørende anmodningen meddeles kreditor efter proceduren i den udstedende medlemsstats lovgivning for tilsvarende nationale kendelser.

Artikel 18

Tidsfrister for afgørelse om en anmodning om en kontosikringskendelse

1. Hvis kreditor endnu ikke har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, træffer retten afgørelse senest ti arbejdsdage efter, at kreditor indgav eller i givet fald kompletterede sin anmodning.

2. Hvis kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument, træffer retten afgørelse senest fem arbejdsdage efter, at kreditor indgav eller i givet fald kompletterede sin anmodning.

3. Hvis retten i henhold til artikel 9, stk. 2, fastslår, at en mundtlig høring af kreditor og dennes eventuelle vidne eller vidner er nødvendig, afholder retten snarest muligt en høring og træffer afgørelse senest fem arbejdsdage efter, at høringen har fundet sted.

4. I de situationer, der er omhandlet i artikel 12, finder de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte frister anvendelse på den afgørelse, som pålægger kreditor at stille sikkerhed. Retten træffer afgørelse om anmodningen om en kontosikringskendelse straks efter, at kreditor har stillet den krævede sikkerhed.

5. Uanset stk. 1, 2 og 3 træffer retten i de i artikel 14 omhandlede situationer afgørelse straks efter modtagelsen af de i artikel 14, stk. 6 eller 7, anførte oplysninger, forudsat at kreditor har stillet den krævede sikkerhed på dette tidspunkt.

Artikel 19

Kontosikringskendelsens form og indhold

1. Kontosikringskendelsen udstedes ved anvendelse af den formular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2, og forsynes med rettens stempel, en underskrift og/eller anden autentificering. Formularen består af to dele:

- a) del A, som indeholder de oplysninger i stk. 2, der skal gives til banken, kreditor og debitor, og
- b) del B, som indeholder de oplysninger i stk. 3, der skal gives til kreditor og debitor ud over oplysningerne i henhold til stk. 2.

2. Del A skal indeholde følgende oplysninger:

- a) rettens navn og adresse samt sagsnummeret
- b) oplysninger om kreditor som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra b)
- c) oplysninger om debitor som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c)
- d) navn og adresse på den bank, der er berørt af kendelsen
- e) hvis kreditor har oplyst debtors kontonummer i anmodningen, nummeret på den eller de konti, der skal sikres, og i givet fald angivelse af, hvorvidt eventuelle andre konti, som debitor har i samme bank, ligeledes skal sikres
- f) i givet fald en angivelse af, at nummeret på alle de konti, der skal sikres, er opnået ved hjælp af en anmodning i henhold til artikel 14, og at banken om nødvendigt i henhold til artikel 24, stk. 4, andet afsnit, skal indhente det pågældende nummer eller de pågældende numre hos oplysningsmyndigheden i fuldbyrdelsesmedlemsstaten
- g) angivelse af det beløb, der skal sikres ved kendelsen
- h) instruks til banken om at gennemføre kendelsen i overensstemmelse med artikel 24
- i) datoen for udstedelse af kendelsen
- j) hvis kreditor har anført en konto i anmodningen i henhold til artikel 8, stk. 2, litra n), en bemyndigelse af banken i henhold til artikel 24, stk. 3, til, hvis debitor anmoder herom, og hvis dette er tilladt efter fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning, at frigive og overføre midler op til det i kendelsen fastsatte beløb fra den sikrede konto til den konto, som kreditor har anført i sin anmodning
- k) oplysning om, hvor den elektroniske udgave af formularen, der skal anvendes til erklæringen i henhold til artikel 25, findes.

3. Del B skal indeholde følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af sagens genstand og rettens bevæggrunde til at udstede kendelsen
- b) angivelse af kreditors eventuelle sikkerhedsstillelse
- c) i givet fald angivelse af fristen for anlæggelse af hovedsagen og for forelæggelse af bevis herfor for den udstedende ret
- d) i givet fald angivelse af, hvilke dokumenter der skal oversættes i henhold til artikel 49, stk. 1, andet punktum
- e) i givet fald angivelse af, at kreditor er ansvarlig for at iværksætte fuldbyrdelsen af kendelsen og derfor i givet fald angivelse af, at kreditor er ansvarlig for at fremsende den til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten i henhold til artikel 23, stk. 3, og for at iværksætte forkyndelse for debitor i henhold til artikel 28, stk. 2, 3 og 4, og
- f) oplysning om de retsmidler, der er til rådighed for debitor.

4. Vedrører kontosikringskendelsen konti i forskellige banker, udfyldes der en særskilt formular (del A, jf. stk. 2) for hver bank. I så fald skal den formular, der gives til kreditor og debitor (del A og B, jf. henholdsvis stk. 2) og 3), indeholde en liste over alle de berørte banker.

Artikel 20

Sikringens varighed

De ved kontosikringskendelsen sikrede midler sikres som fastsat i kendelsen eller ved en eventuel efterfølgende ændring eller begrænsning af denne kendelse i henhold til kapitel 4:

- a) indtil kendelsen tilbagekaldes
- b) indtil fuldbyrdelsen af kendelsen indstilles, eller
- c) indtil en foranstaltning til fuldbyrdelse af en af kreditor opnået retsafgørelse, retsforlig eller officielt bekræftet dokument vedrørende det krav, som kontosikringskendelsen blev udformet for at sikre, har fået virkning med hensyn til de midler, der skal sikres ved kendelsen.

Artikel 21

Prøvelse af afslag på at udstede en kontosikringskendelse

1. Kreditor har ret til delvis eller fuldstændig prøvelse af enhver af rettens afgørelser, hvorved hans anmodning om en kontosikringskendelse afslås.
2. En sådan anmodning om prøvelse indgives senest 30 dage efter den dato, hvor den i stk. 1 nævnte afgørelse blev meddelt kreditor. Den indgives til den ret, som den pågældende medlemsstat har meddelt Kommissionen navnet på i medfør af artikel 50, stk. 1, litra d).
3. Hvis anmodningen om en kontosikringskendelse er blevet afvist som helhed, behandles prøvelsen efter en ikkekontradiktorisk procedure, jf. artikel 11.

KAPITEL 3

ANERKENDELSE, EKSIGIBILITET OG FULDBYRDELSE AF KONTOSIKRINGSKENDELSEN

Artikel 22

Anerkendelse og eksigibilitet

En kontosikringskendelse, der er udstedt i en medlemsstat i overensstemmelse med denne forordning, anerkendes i de andre medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure, og kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet.

Artikel 23

Fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel fuldbyrdes kontosikringskendelsen i overensstemmelse med de procedurer, der gælder for fuldbyrdelse af tilsvarende nationale kendelser i fuldbyrdesmedlemsstaten.

2. Alle myndigheder, der er involveret i fuldbyrdelse af kendelsen, handler hurtigst muligt.

3. Hvis kontosikringskendelsen er udstedt i en anden medlemsstat end fuldbyrdesmedlemsstaten, fremsendes del A af kendelsen som anført i artikel 19, stk. 2, ligesom en tom standardformular til erklæringen i henhold til artikel 25 med henblik på denne artikels stk. 1 fremsendes i overensstemmelse med artikel 29 til den kompetente myndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten.

Fremsendelsen foretages af den udstedende ret eller kreditor, afhængig af hvem der i henhold til lovgivningen i den udstedende medlemsstat er ansvarlig for at iværksætte fuldbyrdesproceduren.

4. Kendelsen skal om nødvendigt ledsages af en oversættelse eller translitteration til det officielle sprog i fuldbyrdesmedlemsstaten eller, hvis der er mere end et officielt sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor kendelsen skal gennemføres. Den udstedende ret stiller en sådan oversættelse eller translitteration til rådighed ved at anvende den relevante sprogudgave af standardformularen som omhandlet i artikel 19.

5. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten tager de nødvendige skridt til at få kendelsen fuldbyrdet i overensstemmelse med national lovgivning.

6. Når kontosikringskendelsen vedrører mere end én bank i den samme medlemsstat eller i flere medlemsstater, fremsendes en særskilt formular for hver bank som anført i artikel 19, stk. 4, til den kompetente myndighed i den pågældende fuldbyrdesmedlemsstat.

Artikel 24

Gennemførelse af kontosikringskendelsen

1. En bank, der er adressat for en kontosikringskendelse, gennemfører den straks efter modtagelse af kendelsen eller, hvis dette er fastsat i fuldbyrdesmedlemsstatens lovgivning, af en tilsvarende instruks om at gennemføre kendelsen.

2. Med henblik på gennemførelse af kontosikringskendelsen sikrer banken med forbehold af bestemmelserne i artikel 31 det i kendelsen fastsatte beløb enten

a) ved at sikre, at dette beløb ikke overføres eller hæves fra den eller de konti, der er angivet i kendelsen eller identificeret i henhold til stk. 4, eller

b) hvis det er foreskrevet i national lovgivning, ved at overføre dette beløb til en konto, der udelukkende anvendes til sikringsformål.

Det endeligt sikrede beløb kan være genstand for afregningen af igangværende transaktioner på det tidspunkt, hvor kendelsen eller en tilsvarende instruks modtages i banken. Der kan dog kun tages højde for sådanne igangværende transaktioner, når de afregnes inden banken udsteder erklæringen i henhold til artikel 25 i overensstemmelse med de fastsatte tidsfrister i artikel 25, stk. 1.

3. Uanset stk. 2, litra a), er banken, såfremt debitor anmoder herom, bemyndiget til at frigive de sikrede midler og overføre disse midler til kreditors konto, der er angivet i kendelsen, med henblik på at indfri kreditors krav, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

a) en sådan bemyndigelse er udtrykkeligt angivet i kendelsen i henhold til artikel 19, stk. 2, litra j), og

b) lovgivningen i fuldbyrdesmedlemsstaten tillader sådan frigivelse og overførsel, og

c) der er ingen konkurrerende kendelser vedrørende den pågældende konto.

4. Hvis kontosikringskendelsen ikke angiver nummeret eller numrene på debtors konto eller konti, men kun angiver navnet på og andre specifikke oplysninger om debitoren, identificerer den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde kendelsen, debtors konto eller konti i den i kendelsen angivne bank.

Hvis det på grundlag af de forelagte oplysninger i kendelsen ikke med sikkerhed er muligt for banken eller den anden enhed at identificere debtors konto, skal banken

a) hvis det i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, litra f), er angivet i kendelsen, at nummeret eller numrene på den konto eller de konti, der skal sikres, blev opnået ved hjælp af en anmodning i henhold til artikel 14, fremskaffe dette nummer eller disse numre fra oplysningsmyndigheden i fuldbyrdesmedlemsstaten

b) i alle andre tilfælde ikke gennemføre kendelsen.

5. Midler på den eller de i stk. 2, litra a), omhandlede konti, som overstiger det beløb, der er angivet i kontosikringskendelsen, berøres ikke af gennemførelsen af kendelsen.

6. Hvis midlerne på den eller de i stk. 2, litra a), omhandlede konti på tidspunktet for gennemførelsen af kontosikringskendelsen er utilstrækkelige til at sikre det fulde beløb, der er angivet i kendelsen, gennemføres kendelsen kun for det på kontoen eller kontiene disponible beløb.

7. Hvis kontosikringskendelsen omfatter flere konti, som debitor har i samme bank, og disse konti indeholder midler, der overstiger det i kendelsen fastsatte beløb, gennemføres kendelsen i følgende prioriteringsrækkefølge:

a) opsparingskonti registreret kun i debtors navn

b) løbende konti registreret kun i debtors navn

c) opsparingskonti registreret i flere navne, jf. artikel 30

d) løbende konti registreret i flere navne, jf. artikel 30.

8. Hvis midlerne på den eller de i stk. 2, litra a), omhandlede konti er i en anden valuta end den, som kontosikringskendelsen er udstedt i, omregner banken det i kendelsen fastsatte beløb til den valuta, som midlerne er i, ved anvendelse af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte referencekurs eller den af centralbanken i fuldbyrdesmedlemsstaten fastsatte valutakurs ved salg af den pågældende valuta på dagen og tidspunktet for gennemførelsen af kendelsen og sikrer det tilsvarende beløb i den valuta, som midlerne er i.

Artikel 25

Erklæring om sikring af midler

1. Senest tre arbejdsdage efter gennemførelsen af kontosikringskendelsen udsteder den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde kendelsen i fuldbyrdesmedlemsstaten, en erklæring ved anvendelse af den formular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter med rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2, med angivelse af, om og i hvilket omfang midlerne på debtors konto eller konti er blevet sikret, og i givet fald, på hvilken dato kendelsen blev gennemført. Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for banken eller en anden enhed at udstede erklæringen inden for tre arbejdsdage, udsteder den erklæringen snarest muligt og senest otte arbejdsdage efter gennemførelsen af kendelsen.

Erklæringen fremsendes straks i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. Er kendelsen udstedt i fuldbyrdesmedlemsstaten, fremsender den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde kendelsen, erklæringen til den udstedende ret i overensstemmelse med artikel 29 og ved rekommanderet forsendelse, der attesteres ved et modtagelsesbevis, eller tilsvarende elektronisk middel til kreditor.

3. Er kendelsen udstedt i en anden medlemsstat end fuldbyrdesmedlemsstaten, fremsendes erklæringen til den kompetente myndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 29, medmindre den er udstedt af denne myndighed.

Senest én arbejdsdag efter modtagelsen eller udstedelsen af erklæringen fremsender denne myndighed erklæringen til den udstedende ret i overensstemmelse med artikel 29 og ved rekommanderet forsendelse, der attesteres ved et modtagelsesbevis, eller tilsvarende elektronisk middel til kreditor.

4. Den bank eller anden enhed, der er ansvarlig for at fuldbyrde kontosikringskendelsen, skal efter debtors anmodning oplyse debitor om kendelsens indhold. Banken eller enheden kan også gøre det i fravær af en sådan anmodning.

Artikel 26

Bankens ansvar

Ethvert ansvar, som banken har for manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning, reguleres af lovgivningen i fuldbyrdesmedlemsstaten.

Artikel 27

Kreditors pligt til at anmode om frigivelse af oversikrede beløb

1. Kreditor er underlagt pligt til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at ethvert beløb, som efter gennemførelsen af kontosikringskendelsen overstiger det i kontosikringskendelsen fastsatte beløb, frigives,

a) hvis kendelsen omfatter flere konti i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater, eller

b) hvis kendelsen blev udstedt efter gennemførelsen af en eller flere tilsvarende nationale kendelser over for samme debitor med henblik på at sikre det samme krav.

2. Senest tre arbejdsdage efter modtagelse af enhver erklæring i henhold til artikel 25, hvoraf en sådan oversikring fremgår, indgiver kreditor på den hurtigst mulige måde ved anvendelse af den formular til anmodning om frigivelse af oversikrede beløb, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2, en anmodning om frigivelse til den kompetente myndighed i den fuldbyrdelsesmedlemsstat, hvor oversikringen har fundet sted.

Denne myndighed pålægger straks efter modtagelsen af anmodningen den pågældende bank at frigive oversikrede beløb. Artikel 24, stk. 7, finder, hvor det er hensigtsmæssigt, anvendelse i omvendt prioriteringsrækkefølge.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at en medlemsstat i sin nationale lovgivning kan fastsætte, at frigivelse af oversikrede midler fra konti, der føres på dens område, skal iværksættes af egen drift af den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i denne medlemsstat.

Artikel 28

Forkyndelse for debitor

1. Kontosikringskendelsen, de øvrige dokumenter omhandlet i denne artikels stk. 5 og erklæringen i henhold til artikel 25 forkyndes for debitor i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

2. Hvis debitor har bopæl i den udstedende medlemsstat, foretages forkyndelse i henhold til bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning. Den udstedende ret eller kreditor iværksætter forkyndelsen, afhængig af hvem der er ansvarlig for at iværksætte forkyndelsen i den udstedende stat, senest tre arbejdsdage efter den dag, hvor erklæringen i henhold til artikel 25, hvoraf det fremgår, at beløb er blevet sikret, blev modtaget.

3. Hvis debitor har bopæl i en anden medlemsstat end den udstedende medlemsstat, fremsender den udstedende ret eller kreditor, afhængigt af hvem der er ansvarlig for at iværksætte forkyndelsen i den udstedende stat, senest tre arbejdsdage efter den dag, hvor erklæringen i henhold til artikel 25, hvoraf det fremgår, at beløb er blevet sikret, blev modtaget, dokumenterne omhandlet i denne artikels stk. 1 i overensstemmelse med artikel 29 til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl. Denne myndighed tager straks de nødvendige skridt til at få dokumenterne forkyndt for debitor i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl.

Hvis den medlemsstat, hvor debitor har bopæl, er den eneste fuldbyrdelsesmedlemsstat, fremsendes dokumenterne omhandlet i denne artikels stk. 5 til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat samtidig med fremsendelsen af kendelsen i overensstemmelse med artikel 23, stk. 3. I så fald iværksætter den pågældende kompetente myndighed forkyndelsen af alle dokumenterne omhandlet i denne artikels stk. 1 senest tre arbejdsdage efter den dag, hvor erklæringen i henhold til artikel 25, hvoraf det fremgår, at beløb er blevet sikret, blev modtaget eller udstedt.

Den kompetente myndighed underretter den udstedende ret eller kreditor, afhængig af hvem der fremsendte dokumenterne til forkyndelse, om resultatet af forkyndelsen for debitor.

4. Hvis debitor har bopæl i et tredjeland, foretages forkyndelsen i overensstemmelse med de regler om international forkyndelse, der gælder i den udstedende medlemsstat.

5. Følgende dokumenter forkyndes for debitor og skal, om nødvendigt, være ledsaget af en oversættelse eller translitteration i henhold til artikel 49, stk. 1:

a) kontosikringskendelsen ved anvendelse af del A og B af den formular, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2 og 3

- b) anmodningen om en kontosikringskendelse indgivet af kreditor til retten
- c) kopier af alle de dokumenter, som kreditor har indgivet til retten med henblik på at opnå kendelsen.

6. Når kontosikringskendelsen vedrører mere end en bank, forkyndes kun den første erklæring i henhold til artikel 25, hvoraf det fremgår, at beløb er blevet sikret, for debitor i overensstemmelse med denne artikel. Eventuelle efterfølgende erklæringer i henhold til artikel 25 meddeles straks debitor.

Artikel 29

Fremsendelse af dokumenter

1. Når det i denne forordning er foreskrevet, at dokumenter fremsendes i overensstemmelse med denne artikel, kan denne fremsendelse ske på enhver hensigtsmæssig måde, forudsat at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det fremsendte dokument, og at alle angivelser indeholdt i dokumentet er let læselige.
2. Den ret eller myndighed, der har modtaget dokumenter i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, sender senest inden ophøret af arbejdsdagen efter modtagelsen den myndighed, kreditor eller bank, der fremsendte dokumenterne, på den hurtigst mulige måde et modtagelsesbevis ved anvendelse af den standardformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 30

Sikring af fælles konti og forvaltningskonti

Midler på konti, som debitor ikke er ene om at have i henhold til bankens optegnelser, eller som er oprettet af tredjemand på vegne af debitor eller af debitor på vegne af tredjemand i henhold til bankens optegnelser, kan i henhold til denne forordning kun sikres, i det omfang de kan sikres i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 31

Beløb, der er undtaget fra sikring

1. Beløb, der ikke kan gøres udlæg i i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, er undtaget fra sikring i henhold til denne forordning.
2. Hvis der ikke kan gøres udlæg i de i stk. 1 omhandlede beløb i henhold til fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning, uden at debitor har anmodet herom, undtager det organ, der er ansvarligt for at undtage sådanne beløb i den pågældende medlemsstat, af egen drift beløbene fra sikring.
3. Hvis det kun er på debitores anmodning, at der ikke kan gøres udlæg i de i denne artikels stk. 1 omhandlede beløb i henhold til fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning, undtages disse beløb fra sikring efter anmodning fra debitor som fastsat i artikel 34, stk. 1, litra a).

Artikel 32

Rangorden af kontosikringskendelser

Kontosikringskendelsen har samme eventuelle rang som en tilsvarende national kendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

KAPITEL 4

RETSMIDLER

Artikel 33

Debitors retsmidler mod kontosikringskendelsen

1. Efter anmodning fra debitor til den kompetente ret i den udstedende medlemsstat tilbagekaldes eller i givet fald ændres kontosikringskendelsen med den begrundelse, at

- a) betingelserne eller kravene i denne forordning ikke er opfyldt
- b) kendelsen, erklæringen i henhold til artikel 25 og/eller de øvrige dokumenter i artikel 28, stk. 5, ikke er forkyndt for debitor inden for 14 dage efter sikringen af hans konto eller konti
- c) de dokumenter, der er forkyndt for debitor i overensstemmelse med artikel 28, ikke opfylder sprogkravene i artikel 49, stk. 1
- d) de sikrede beløb, der overstiger beløbet i kendelsen, ikke er frigivet i overensstemmelse med artikel 27
- e) det krav, hvis fuldbyrdelse kreditor søgte at sikre ved hjælp af kendelsen, helt eller delvis er indfriet
- f) en retsafgørelse i hovedsagen har afvist det krav, hvis fuldbyrdelse kreditor søgte at sikre ved hjælp af kendelsen, eller
- g) retsafgørelsen i hovedsagen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, hvis fuldbyrdelse kreditor søgte at sikre ved hjælp af kendelsen, er blevet ophævet eller efter omstændighederne annulleret.

2. Efter anmodning fra debitor til den kompetente ret i den udstedende medlemsstat revideres afgørelsen om sikkerhed i henhold til artikel 12, hvis betingelserne eller kravene i nævnte artikel ikke er opfyldt.

Hvis retten på grundlag af et sådant retsmiddel kræver, at kreditor stiller sikkerhed eller supplerende sikkerhed, finder artikel 12, stk. 3, første punktum, anvendelse, når det er relevant, og retten meddeler, at kontosikringskendelsen vil blive tilbagekaldt eller ændret, hvis den krævede (supplerende) sikkerhed ikke stilles inden for den frist, som retten har fastsat.

3. Retsmidlet i henhold til stk. 1, litra b), indrømmes, medmindre den manglende forkyndelse afhjælpes inden for 14 dage efter, at kreditor er blevet underrettet om debtors anmodning om et retsmiddel i henhold til stk. 1, litra b).

Medmindre den manglende forkyndelse allerede er afhjulpet på anden måde, anses den med henblik på en vurdering af, om retsmidlet i henhold til stk. 1, litra b), skal indrømmes, for afhjulpet:

- a) hvis kreditor anmoder det organ, der er ansvarligt for forkyndelsen i henhold til lovgivningen i den udstedende medlemsstat, om at forkynde dokumenterne for debitor, eller
- b) hvis debitor i sin anmodning om et retsmiddel har oplyst, at han indvilger i at hente dokumenterne i retten i den udstedende medlemsstat, og hvis kreditor var ansvarlig for at forelægge oversættelserne, såfremt kreditor sender den pågældende ret de oversættelser, der kræves i henhold til artikel 49, stk. 1.

Det organ, der er ansvarligt for forkyndelsen i henhold til lovgivningen i den udstedende medlemsstat, skal på anmodning af kreditor, jf. nærværende stykkes andet afsnit, litra a), straks forkynde dokumenterne for debitor ved rekommanderet forsendelse, der attesteres ved et modtagelsesbevis, til den adresse, som debitor har angivet i overensstemmelse med stk. 5.

Hvis kreditor har ansvaret for at iværksætte forkyndelsen af dokumenterne i artikel 28, kan en manglende forkyndelse kun afhjælpes, hvis kreditor påviser, at han har taget alle de skridt, som han skulle tage for at få iværksat den oprindelige forkyndelse af dokumenterne.

4. Retsmidlet i henhold til stk. 1, litra c), indrømmes, medmindre kreditor forelægger debitor de i henhold til denne forordning krævede oversættelser inden for 14 dage efter, at han er blevet underrettet om debtors anmodning om et retsmiddel i henhold til stk. 1, litra c).

Stk. 3, andet og tredje afsnit, finder anvendelse, når det er relevant.

5. Debitor angiver i sin anmodning om et retsmiddel i henhold til stk. 1, litra b) og c), en adresse, hvortil de i artikel 28 omhandlede dokumenter og oversættelser kan sendes i overensstemmelse med stk. 3 og 4, eller meddeler alternativt, at han indvilger i at hente dokumenterne i retten i den udstedende medlemsstat.

Artikel 34

Debtors retsmidler mod fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen

1. Efter anmodning fra debitor til den kompetente ret eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, til den kompetente fuldbyrdesmyndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten skal fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen i den pågældende medlemsstat uanset artikel 33 og 35

a) begrænses med den begrundelse, at visse beløb på kontoen bør undtages fra udlæg i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, eller at der ikke er taget hensyn til beløb undtaget fra udlæg, eller at der ikke er taget korrekt hensyn til dem, i forbindelse med gennemførelsen af kendelsen i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, eller

b) indstilles med den begrundelse, at

i) den sikrede konto er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde i henhold til artikel 2, stk. 3 og 4

ii) fuldbyrdelsen af retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument, som kreditor søgte at sikre ved hjælp af kendelsen, er blevet afvist i fuldbyrdesmedlemsstaten

iii) eksigibiliteten af den retsafgørelse, hvis fuldbyrdelse kreditor søgte at sikre ved hjælp af kendelsen, er blevet suspenderet i den udstedende medlemsstat, eller

iv) artikel 33, stk. 1, litra b), c), d), e), f) eller g), finder anvendelse. Artikel 33, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse, når det er relevant.

2. Efter anmodning fra debitor til den kompetente ret i fuldbyrdesmedlemsstaten indstilles fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen i denne medlemsstat, hvis den åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i fuldbyrdesmedlemsstaten.

*Artikel 35***Andre retsmidler, der står til rådighed for debitor og kreditor**

1. Debitor eller kreditor kan anmode den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, om at ændre eller tilbagekalde kendelsen med den begrundelse, at de omstændigheder, på grundlag af hvilke kendelsen blev udstedt, har ændret sig.
2. Den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, kan også på grund af ændrede omstændigheder, hvis den udstedende medlemsstats lovgivning tillader det, ændre eller tilbagekalde kendelsen af egen drift.
3. Debitor og kreditor kan med den begrundelse, at de har aftalt at indgå forlig om kravet, i fællesskab anmode den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, om at tilbagekalde eller ændre kendelsen eller den kompetente ret i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i denne medlemsstat om at indstille eller begrænse fuldbyrdelsen af kendelsen.
4. Kreditor kan anmode den kompetente ret i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i denne medlemsstat om at ændre fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen i form af en tilpasning af den undtagelse, der er foretaget i denne medlemsstat i henhold til artikel 31, med den begrundelse, at der allerede er foretaget undtagelser i et tilstrækkelig højt beløb i forbindelse med en eller flere konti, der føres i en eller flere andre medlemsstater, og at en tilpasning derfor er hensigtsmæssig.

*Artikel 36***Procedure for retsmidler i henhold til artikel 33, 34 og 35**

1. Anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 33, 34 eller 35 fremsættes ved anvendelse af den retsmiddelformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2. Anmodningen kan fremsættes på et hvilket som helst tidspunkt og kan indgives ved hjælp af alle former for kommunikationsmidler, herunder elektroniske midler, som accepteres efter de processuelle regler i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives.
2. Anmodningen meddeles den anden part.
3. Medmindre anmodningen er indgivet af debitor i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a), eller i henhold til artikel 35, stk. 3, træffes afgørelsen om anmodningen, når begge parter har haft lejlighed til at udtale sig, herunder ved hjælp af den kommunikationsteknologi, der er til rådighed og accepteret i henhold til national lovgivning i hver af de involverede medlemsstater.
4. Afgørelsen træffes hurtigst muligt og senest 21 dage efter, at retten eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget alle nødvendige oplysninger til at kunne træffe afgørelse. Afgørelsen meddeles parterne.
5. En afgørelse om at tilbagekalde eller ændre kontosikringskendelsen og en afgørelse om at begrænse eller indstille fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen skal være umiddelbart eksigibel, når følgende betingelser er opfyldt.

Hvis der er anmodet om retsmidlet i den udstedende medlemsstat, fremsender retten i overensstemmelse med artikel 29 straks afgørelsen om retsmidlet til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten ved anvendelse af den formular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2. Denne myndighed sikrer straks efter modtagelsen, at afgørelsen om retsmidlet gennemføres.

Vedrører afgørelsen om retsmidlet en bankkonto, der føres i den udstedende medlemsstat, gennemføres denne for så vidt angår denne bankkonto i overensstemmelse med den udstedende medlemsstats lovgivning.

Hvis der er anmodet om retsmidlet i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, gennemføres afgørelsen om retsmidlet efter fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning.

Artikel 37

Klageret

Begge parter har ret til at klage over en afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 33, 34 eller 35. Klagen indgives ved anvendelse af den klageformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 38

Ret til at stille sikkerhed i stedet for kontosikring

1. Efter anmodning fra debitor
 - a) kan den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, træffe afgørelse om frigivelse af de sikrede midler, hvis debitor over for den pågældende ret stiller sikkerhed for det beløb, der er fastsat i kendelsen, eller en alternativ garanti i en form, der er acceptabel i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, og af en værdi, der mindst svarer til det pågældende beløb
 - b) kan den kompetente ret eller, hvis det er foreskrevet i national lovgivning, fuldbyrdelsesmedlemsstatens kompetente fuldbyrdelsesmyndighed indstille fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvis debitor over for den pågældende ret eller myndighed stiller sikkerhed for det beløb, der er sikret i den pågældende medlemsstat, eller en alternativ garanti i en form, der er acceptabel i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, og af en værdi, der mindst svarer til det pågældende beløb.
2. Artikel 23 og 24 finder, når det er relevant, anvendelse på frigivelsen af de sikrede midler. Stilles der sikkerhed i stedet for kontosikring, meddeles dette kreditor i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 39

Tredjemands rettigheder

1. Tredjemands ret til at anfægte en kontosikringskendelse reguleres af lovgivningen i den udstedende medlemsstat.
2. Tredjemands ret til at anfægte fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse reguleres af lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.
3. Uden at det berører andre kompetenceregler i EU-retten eller national lovgivning, ligger kompetencen med hensyn til at påkende enhver sag anlagt af tredjemand
 - a) for at anfægte en kontosikringskendelse hos retterne i den udstedende medlemsstat og
 - b) for at anfægte fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten hos retterne i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller, når den pågældende medlemsstats lovgivning kræver det, hos den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed.

KAPITEL 5

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 40

Legalisering eller tilsvarende formalitet

Der kræves ikke legalisering eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet i forbindelse med denne forordning.

Artikel 41

Juridisk repræsentation

Der stilles ikke krav om repræsentation ved en advokat eller en anden jurist under procedurerne til at opnå en kontosikringskendelse. For procedurer i henhold til kapitel 4 stilles der ikke krav om repræsentation ved en advokat eller en anden jurist, medmindre der ifølge lovgivningen i medlemsstaten, hvor den ret eller myndighed, der har fået forelagt en anmodning om et retsmiddel, er beliggende, stilles krav om en sådan repræsentant uanset parternes nationalitet eller bopæl.

Artikel 42

Retsafgifter

Retsafgifterne i forbindelse med procedurer til at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en kendelse må ikke være højere end de afgifter, der er forbundet med opnåelse af en tilsvarende national kendelse eller et retsmiddel mod en sådan national kendelse.

Artikel 43

Udgifter afholdt af bankerne

1. En bank har kun ret til at opkræve betaling eller godtgørelse fra kreditor eller debitor af udgifterne i forbindelse med gennemførelsen af en kontosikringskendelse, hvis banken i henhold til fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning har ret til at opkræve en sådan betaling eller godtgørelse i forbindelse med tilsvarende nationale kendelser.
2. De gebyrer, der opkræves af en bank for at dække de i stk. 1 omhandlede udgifter, fastlægges under hensyntagen til kompleksiteten af kontosikringskendelsens gennemførelse og må ikke være højere end de gebyrer, der opkræves for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser.
3. De gebyrer, der opkræves af en bank for at dække udgifter i forbindelse med levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14, må ikke være højere end de faktisk afholdte udgifter og i givet fald ikke være højere end de gebyrer, der opkræves for levering af kontooplysninger i forbindelse med tilsvarende nationale kendelser.

Artikel 44

Gebyrer opkrævet af myndighederne

De gebyrer, der opkræves af en myndighed eller et andet organ i den fuldbyrdelsesmedlemsstat, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse eller i levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14, fastlægges på grundlag af en gebyrskala eller et andet sæt regler, som hver medlemsstat har fastsat på forhånd, og som på en gennemsigtig måde angiver de gældende gebyrer. Ved fastsættelsen af denne skala eller et andre regelsæt kan medlemsstaten tage hensyn til beløbet i kendelsen og kompleksiteten i behandlingen heraf. Gebyrerne må i givet fald ikke være højere end de gebyrer, der opkræves i forbindelse med tilsvarende nationale kendelser.

Artikel 45

Tidsrammer

Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for retten eller den involverede myndighed at overholde de tidsrammer, der er fastsat i artikel 14, stk. 7, artikel 18, artikel 23, stk. 2, artikel 25, stk. 3, andet afsnit, artikel 28, stk. 2, 3 og 6, artikel 33, stk. 3, og artikel 36, stk. 4 og 5, tager retten eller myndigheden snarest muligt de skridt, der kræves i nævnte bestemmelser.

*Artikel 46***Forholdet til national procesret**

1. Alle processuelle spørgsmål, som ikke specifikt er behandlet i denne forordning, reguleres af lovgivningen i den medlemsstat, hvor proceduren finder sted.
2. De virkninger, som indledningen af insolvensbehandling har på individuelle sager om fuldbyrdelse, som f.eks. fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse, reguleres af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt.

*Artikel 47***Databeskyttelse**

1. Personoplysninger, der indhentes, behandles eller videregives i henhold til denne forordning, skal være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af det formål, hvortil de blev indhentet, behandlet eller videregivet, og må kun anvendes til dette formål.
2. Den kompetente myndighed, oplysningsmyndigheden og enhver anden enhed, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen, må ikke lagre de i stk. 1 omhandlede oplysninger ud over den periode, der er nødvendig til opfyldelse af det formål, hvortil de er indhentet, behandlet eller videregivet, og under ingen omstændigheder ud over seks måneder efter sagens afslutning og skal i denne periode sikre en passende beskyttelse af disse oplysninger. Dette stykke finder ikke anvendelse på oplysninger, som retterne behandler eller lagrer under deres udøvelse af retslige funktioner.

*Artikel 48***Forholdet til andre instrumenter**

Denne forordning berører ikke anvendelsen af:

- a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 ⁽¹⁾, jf. dog nærværende forordnings artikel 10, stk. 2, artikel 14, stk. 3 og 6, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 3 og 6, artikel 25, stk. 2 og 3, artikel 28, stk. 1, 3, 5 og 6, artikel 29, artikel 33, stk. 3, artikel 36, stk. 2 og 4, og artikel 49, stk. 1.
- b) forordning (EU) nr. 1215/2012
- c) forordning (EF) nr. 1346/2000
- d) direktiv 95/46/EF, jf. dog nærværende forordnings artikel 14, stk. 8, og artikel 47
- e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 ⁽²⁾
- f) forordning (EF) nr. 864/2007, jf. dog nærværende forordnings artikel 13, stk. 4.

*Artikel 49***Sprog**

1. Alle dokumenter i artikel 28, stk. 5, nr. a) og b), der skal forkyndes for debitor, og som ikke er affattet på det officielle sprog i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl, eller, når der er mere end et officielt sprog i den pågældende medlemsstat, på det eller et af de officielle sprog på det sted, hvor debitor har bopæl, eller på et andet sprog, som han forstår, ledsages af en oversættelse eller translitteration til et af disse sprog. Dokumenterne i artikel 28, stk. 5, litra c), skal ikke oversættes, medmindre retten undtagelsesvis beslutter, at bestemte dokumenter skal oversættes eller translittereres for at give debitor mulighed for at varetage sine interesser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

2. Alle dokumenter, der i medfør af denne forordning forelægges en ret eller en kompetent myndighed kan også være udfærdiget på ethvert andet officielt EU-sprog, hvis den pågældende medlemsstat har meddelt, at den kan acceptere det pågældende sprog.

3. Oversættelser i henhold til denne forordning skal foretages af personer, der er kvalificeret til at oversætte i en af medlemsstaterne.

Artikel 50

Oplysninger fra medlemsstaterne

1. Senest den 18. juli 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen følgende:

- a) de retter, der er udpeget som kompetente til at udstede en kontosikringskendelse (artikel 6, stk. 4)
- b) den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger (artikel 14)
- c) de metoder, der i national lovgivning findes til at indhente kontooplysninger (artikel 14, stk. 5)
- d) de retter, hvortil en klage skal indgives (artikel 21)
- e) den eller de myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde kontosikringskendelser og andre dokumenter i henhold til denne forordning (artikel 4, nr. 14))
- f) den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelser i henhold til kapitel 3
- g) i hvilket omfang fælles konti og forvaltningskonti kan sikres i henhold til national lovgivning (artikel 30)
- h) de regler, der finder anvendelse på beløb, som der i henhold til national lovgivning ikke kan gøres udlæg i (artikel 31)
- i) hvorvidt banker i henhold til national lovgivning har ret til at opkræve gebyrer for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for levering af kontooplysninger, og hvilken part der i givet fald foreløbigt og endeligt skal betale gebyrerne (artikel 43)
- j) skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser (artikel 44)
- k) hvorvidt tilsvarende nationale kendelser er tildelt en rang i henhold til national lovgivning (artikel 32)
- l) de retter eller i givet fald den fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler (artikel 33, stk. 1, eller artikel 34, stk. 1 eller 2)
- m) de retter, hvortil en klage skal indgives, den eventuelle tidsfrist for indgivelse af en sådan klage i henhold til national lovgivning og den begivenhed, der markerer periodens begyndelse (artikel 37)

- n) en angivelse af retsafgifterne (artikel 42) og
- o) de sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelse af dokumenter (artikel 49, stk. 2).

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen gør oplysningerne offentligt tilgængelige på passende vis, navnlig gennem Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 51

Udarbejdelse og senere ændring af formularerne

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om udarbejdelse og senere ændring af de formularer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 2, artikel 19, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 27, stk. 2, artikel 29, stk. 2, artikel 36, stk. 1, artikel 36, stk. 5, andet afsnit, og artikel 37. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 52

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 53

Overvågning og revision

1. Senest den 18. januar 2022 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning, herunder en vurdering af,

- a) om finansielle instrumenter bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og
- b) om beløb, der er krediteret debtors konto efter sikringskendelsens gennemførelse, kan gøres til genstand for sikring i henhold til kendelsen.

Om nødvendigt ledsages rapporten af et forslag om ændring af denne forordning og en vurdering af virkningerne af de ændringer, der skal indføres.

2. Med henblik på stk. 1 indsamler medlemsstaterne følgende oplysninger, og forelægger dem efter anmodning for Kommissionen:

- a) antallet af anmodninger om en kontosikringskendelse og antallet af tilfælde, hvor kendelsen blev udstedt
- b) antallet af anmodninger om et retsmiddel i henhold til artikel 33 og 34 og om muligt antallet af tilfælde, hvor retsmidlet blev tilkendt, og
- c) antallet af klager indgivet i henhold til artikel 37 og om muligt antallet af tilfælde, hvor klagen blev imødekommet.

KAPITEL 6

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 54

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 18. januar 2017, med undtagelse af artikel 50, som anvendes fra den 18. juli 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand
